

spel med sjuka

När Transportbasen Hans Ericson i början på detta år brunbränd återvände till fosterjorden från en av allt att döma behaglig vistelse på Kanarieöarna – som tillhör Spanien – uttalade han att de spanska socialdemokraterna nu såg "ljusare än någonsin på situationen tack vare den inledda frigivningen av politiska fångar".

De flesta bedömare torde vara överens om att det finns tecken på att en utveckling mot mera demokratiska förhållanden är på väg i Spanien. Det hindrar likväl inte att vissa svenska politiker tycks mena att en hård attityd mot regimen av i dag skulle vara högsta politiska klokhet. Dit hör uppenbarligen socialdemokraterna och centerpartisterna i Svenska Landstingsförbundets styrelse.

I december i fjol gjorde de ett heroiskt ställningstagande. Den spanska diktaturen skulle krossas och landstingsförbundets styrelsemajoritet vinna odödlig ära. Snabba och radikala åtgärder var följaktligen av nöden. De skulle dock inte drabba styrelseledamöterna själva – någon måtta fick det vara. Att göra de erforderliga offren överlät man med varm hand åt cirka 750 patienter, bla kroniskt sjuka reumatiker och MS-sjuka. På detta sätt ville man demonstrera idealiteten och allvaret bakom sin aktion.

Det utrikespolitiska beslut, som majoriteten i landstingsförbundets styrelse fattade, gick ut på att behandlingsresorna till Spanien för de 750 konvalescenterna skulle inhiberas från 1976. Visserligen behövde de alltjämt den värme och den lindring som fanns att hämta på den iberiska halvön med dess soliga klimat. Men vad betydde det? Skulle de tillåtas resa dit var det ju fara värt att fascist-

diktaturen trots allt skulle överleva! För att dokumentera att den demokratiska kamp och missionärsivern ändå hade sina gränser bestämde man att behandlingsresorna till diktaturstaten Jugoslavien dock skulle fortsätta som förut.

Man tänker med vemod på punschkandinavismen för drygt 100 år sedan. Den var åtminstone inte medvetet cynisk!

I slutet på februari i år beslöt samma styrelsemajoritet att reumatikerbojkotten mot Spanien skulle fortsätta. Däremot skulle man sända MS-sjuka till den spanska ön Teneriffa. Där har landstinget anläggningar för MS-sjuka, tillsammans med bla MS-förbundets intressenter i en stiftelse som heter Vintersol. Vem som är ordförande i Vintersol? Jo, det är det socialdemokratiska landstingsrådet och ledamoten i landstingsförbundets styrelse, Olof Lekberg.

Landstingsförbundets styrelsemajoritet skiljer alltså skarpt på diktaturer och diktaturer. Inte nog med det. Man skiljer också på sjuka och sjuka. En del får sina välbehövliga rekreationsresor till Spanien, andra där-
emot inte. Varför?

Skälen är, som man kunde vänta, högst triviala. Hr Lekberg uppger i Dagens Nyheter dels att det inte finns några alternativ för de MS-sjuka, dels att det är "en dyr affär" att flytta till något annat land. Motiveringarna strider mot varandra. Om det inte finns något annat land att flytta till, är det meningslöst att lägga kostnadsaspekter på en förflyttning.

Det finns landstingsmän som inte anser att deras centralorganisations uppgift skall vara att bekämpa utländska regimer. Det vore dessutom intressant att få veta vad de reumatikersjuka säger om att vara brickor i denna beskäftiga landstingskommunala utrikespolitik. Tycker de att det just nu är en lämplig tidpunkt med bojkottåtgärder mot Spanien? Tror de att den spanska regimen skakas nämnvärt av att de inte längre tillåts resa dit för att få sina plågor mildrade?

Det låter hädiskt, men man vill nästan beklaga att Astrid Lindgren inte har reumatism. Hon förefaller numera vara den enda människa här i landet som de styrande anser sig tvingade att lyssna till.

Matti Häggström